

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 2.

VÅREN 1976

8. ÅRG.

VÅRLØSNING.

Nå er det sola som tiner snöen,
ja, selv i skyggen er bakken våt.
Små spede grasspirer dekker böen,
fra taket höres så kjent en låt.
Det er den hjemkomne glade stären,
se - hvor den pusser de blanke fjær!
Og mellom snegler og tang i fjæren
går tjelden med sine røde tær.

Og natta minker, men dagen lenges,
du ser det best når det lir mot kveld.
Se - vintertøyet på snora henges,
i kamferkista går sauefeld. -
I skog og hage du kjänner eimen
av lauv som råtner, av knopp som brist.
Små barnehender - de pynter heimen
med blomster, gásunger, bjørkekivist.

I fjøset bråker det utålmodig
for sauens kjänner at det er vår,
at vollen begynner bli grønn og frodig
og lufta varme og ange får.
Og spede stemmer er med i koret
når mamma bråker, de roper med,
men pappa vår ligger inni skogen
i dunkle vårnetters lune fred.

Du står og kjenner den stille gelde,
den varme, dype takknemmelighet
for at du nok en gang fikk oppleve
det største under av alt du vet:
At Gud igjen vekker alt til live
som lå i dvale i vinterfavn,
små dyr og insekter - blomsterspirer,
det våkner opp; nye liv får navn.

Kan hende kjenner du i ditt hjerte
at der er vinter og frossen mark.
Du søker det som kan linne smerte -
som kan gi liv - fylle deg med kraft!
Da må du åpne de stengte dører
Guds kjærlighet må få stråle inn!
Da skal du merke at vårens under
blir virkelig i ditt eget sinn!

E. B. N.

EN TUR TIL DET Hellige LAND.

Turen til Israel var en stor opplevelse for meg, som jeg aldri skal glemme. Selve landet var en overraskelse. Først er det så fullt av stein og örken, og på samme tid så fruktbart. - Steinene var lagt opp i terasser, oppover hele fjellet og skråningene, og det var plantet mandeltrær som stod i full blomst - et skjønt syn å se. På samme måten var oliventrærne plantet, og vindruene. Det var underlig å se dem, for selve stammen var lagt ned på jorden, med en stein under, og nå skulle de beskjæres. - Her kom Jesu lignelse inn så fint: Jeg er vintreet, I er grenene. - Disse tingene som jeg så, og hyrdene og førene, talte så til meg. Og få se disse stedene, som Jesus talte om i lignelser og billeder og som står levende frem for en, var stort for meg. Likeså Gallilea og Genesaretsjøen, hvor Jesus gjorde sine store undergjerninger. Stedene som de viste oss var marken hvor folkene satte seg da de var kommet den lange veien for å höre Jesus tale. - Og han böd dem sette seg, og velsignet fisken og brödet, og gav dem og de blev mette, omkring 5000 mennesker. Genesaretsjøen hvor han stilnet stormen og hvor han kom vandrende på sjøen. Dette, og Getsemane have, Jesu grav og haven som de kalles "Gordons Golgata", hvor vi tror det "riktige" Golgata og Jesu grav var. Det er delte meninger om dette. --- Besöket på Taborfjellet var også en opplevelse. Ja, alt var det, men noen steder talte mer til de forskjellige av gruppen enn andre steder. --- Også Klagemuren var både gripende og trist å se. Gripende fordi den nidkjærhet som ble vist, med bönnene som ble lest, alle de 'bönnelapper' som var stukket inn i muren, og at dette er det aller-helligste sted for 'Guds utvælgte folk'. Også for araberne, som før hadde nektet jødene, eller Israels folk å komme dit. Men nu kunne de alle komme å tilbe ved Klagemuren.

Det som også forundret meg og oss var de lange distanser som Jesus og hans apostler, har vandret. For der var jo ingen framkomstmidler, uten å gå på sine ben. Så vi undres ikke på hvor uttrykket 'apostlenes hester' kom fra. Det var sikkert fra Jesu tid.

Vi var ikke så heldige med været, meget regn og kaldt, men selve turen var så interessant at vi nesten glemte både været og våre der hjemme. Regnet var som gull for landet, for det regner ikke så ofte. Vi hadde gode hatter og god mat. Her spiste vi også de herlige Jaffa-appelsiner og grapefrukt. Appelsintrærne og banantrærne stod fulle av frukt, de høstet dem nu. Jeg, som alle andre i gruppen har fått en beskrivelse av turen, som de kanskje kommer tilbake til i Skjernøy-posten.

Beste hilsener, Theo.

SKJERNÖY POSTEN

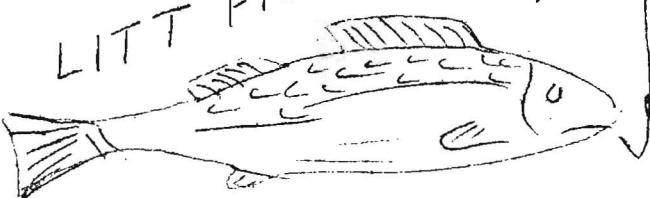
Redaktör: Sigurd Ålvik
Tlf. 68611.

I redaksjonen: Håkon Karlsen,
Georg Walwick og Norvald
Jenssen.
Adr. Skjernøy, 4500 Mandal.
Postgirokonto 42 536.

Kontakt i U.S.A.
Christoffer Jacobsen
Adr. North Lexington, RD 1,
Prattsville, N.Y. 12468.

Abonnementspris pr. år kr. 7.-
U.S.A. \$ 1.50.

LITT FISKEPRAT

Mindre med fiskere og lite fisk, det er fasiten av fisket i vinter og vår. Trollgarna har vært flittig i bruk i hele vinter etter torsken, men fangstene har vært elendige. 10-20 kg. pr. dag på mest like mange garn er dårlig og da krabben også er til stor plage i garna, er det blitt mye fillete garn og lite igjen for strevet. Seifisket med garn er også dårlig. Det mangler ikke på sei, men den er sinnå så små at den går gjennom garnet. 1. mai begynte blegefisket, men fangstene er også der små, fra 0 til 10 stykker i slapsa og opp til 2-3 stk. i garna. Som en ser blir småfisket dårligere for hvert år og de få yrkesfiskere som ennå holder på får mindre fangster. Skal dette holde på, vil fiskeryrket her på øya dø ut av seg selv. Noen fiskere er også i år med og driver etter

makrellen med skøyter fra Lange-nes. De har allerede nå - første uka, fått fangster på 2000 kg. og det er jo et lyspunkt.

Nå får vi håpe at makrellen ennå kan komme igjen i store mengder som i gode gamle dager.

God fiskelykke sommeren 1976.

TIL SKJERNÖY HELSELAGS MEDLEMMER.

Mandag 23. febr. hadde Skjernøy krets av Halse og Harkmark helselag generalforsamling på kapellet. Der ble det enstemmig vedtatt at Skjernøy krets går ut av Halse og Harkmark helselag og blir et selvstendig helselag, fortsatt tilsluttet Nasjonalforeningen for folkehelsen.

Vi vil prøve å koncentrere arbeidet mere om nærmiljøet. Kan nevne at vi har arrangert eldretreff med god oppslutning.

Vi satser i fremtiden på å få fotpleie ut til øya. Pensjonistene og alle som ønsker fotpleie ut året 1976 kan fortsatt henvende seg til Torgersens frisörsalong.

Helselagets oppgave er å fungere som et opplysningslag. Hovedoppgaven for alle lagene i Vest-Agder er rekjemmet i Eiken. Vi vil også her være med å støtte så langt det lar seg gjøre. Ved en senere anledning kommer styret rundt og tar imot event. kjøp av andel i rekjemmet.

Alle medlemmene har fått et skriv om legeundersøkelse. Vi oppfordrer alle til å melde seg på innen 1. juni. Undersøkelsen blir til høsten. Dette blir en privat sak mellom lege og pasient.

Ønsker flere av Skjernøyas innbyggere å bli medlemmer i helselaget, så er dere hjertelig velkommen til kr. 10 pr. år.

Til alt arbeidet i helselaget trenger vi støtte og hjelp fra medlemmene til å få Skjernøy helselag til å fungere som et aktivt og godt lag. Vel møtt i arbeidet. Nasjonalforeningens motto: Løfte i flokk!

Hilsen styret i Skjernøy helselag.

Ungdomsforeningen har hatt god aktivitet og oppslutningen har vært jevn. Det har vært jevnt med møter onsdager og fredager så sant kapellet har vært ledig. Talere har vært fra forskjellige misjonsgreiner. Fra 17. - 22. febr. var det møteuke ved Bjarne Christensen. Det var lagt opp med sangkrefter hver kveld og oppslutningen var bra. Fra fredag 27. - 29. febr. var det week-end tur til Knaben sammen med idrettslaget. Utloftningen var den 27. mars. Det var god oppslutning og resultatet ble 8500 kr. som vi er veldig godt fornøyd med. Det var mange fine gevinstar og mye arbeid blir lagt ned til denne basaren. Bjarne Christensen var taler. Fredag 7. mai var det siste konserten før sommeren. Et kor fra Sogne med ca. 60 stykker deltok med frisk sang. Reidar Faseland talte. Det ble servert rundstykker, boller og kringle til ca. 100 frammøtte. Vi hadde også besök av misjonær Helge Smith et par kvelder, som talte og viste lysbilder. Møtene vil fortsette jevnt fremover enda en stund, og vi venter også mye besök utenfra. Så kapellet skal ikke få stå ledig. På det nye bygget som skal reises er grunnarbeidet påbegynt. Det var dugnad den 10. april. De granene som var hogd var da ferdigsaget og materialene ble stablet opp og hunene ble sagt opp til ved. Plenen ble ryddet og

masse ble gravd ut for grunnmuren. Det ligger noen svære stein i veien og en brøyt må ut for å grave dem vekk, før en kan komme i gang med grunnmuren, som skal gjøres på dugnad. Reisingen av selve bygget er satt bort til en snekker. Vi håper at dette bygget skal være klart til vinteren.

Hvor vi enn bor, eller hvor vi enn vil tilbringe vår sommerferie, så la oss alltid ha kapellet og ungdomsforeningen i tankene. Vi må legge den fram i bönn til den alnektige Gud, og be Ham styre og lede. Gud signe dere alle.

VÅREN.

Høyt på himmelen solen står,
Smiler og sier: Nå er det vår.
Snøen smelter og renner vekk
samler seg til en fossende bekk.

Fuglene traller og synger,
høyt på grenene gynger,
Tenker på redet de snart skal få
til sine yndigste små.

Alt blir så fint når våren er her
Knappene spretrer på blomster og
Jordene blir som det fineste
Alt det mørke og triste er vekke.
Takk til Vår Herre som våren oss
Det gir nytt mot i mørkest
Når liv kommer opp av den svart-
og blomstene smiler og graset
det gror.

R. G.

Våren synes å ha lokket fram
poetiske evner hos noen hver.
Vi sier hjertelig takk og håper
dere fortsatt vil gjøre oss del-
altige i deres tanker og mening-
er.

Red.

Til Skjernöyposten, 6/2 1976.

I siste nr. av bladet stod det en oppfordring til leserne om å sende et innlegg til Skjernöyposten.

Da vi før jul var sammen noen Skjernöyjenter her hos meg, kom samtalet blandt annet inn på avis, som vi alle er glad for og setter pris på. En av dem foreslo da at jeg skulle fortelle om turen vi har hatt til syden. Jeg er ingen skribent og har heller ikke sett så meget av verden, men ute på öya er der folk som har fart til sjøss og sikkert har en mengde å fortelle om. Nå begynner jeg så følger dere andre etter.

PÅ CRUISE MED FRED OLSEN LINES M/S "BLACK WATCH"
TIL KANARIÖYENE 1-14/3 1973.

Vi var seks i følge som reiste fra Bergen 28/2 med T/S "Leda" til Newcastle. Vi var ikke kommet så svært langt utpå før vi merket stam-pesjøen. Ålikevel gikk vi ned for å spise, men det skulle vi nemlig ikke gjort. Timene etterpå blev meget ubehagelige og mange måtte mate krabbene, så da klokken var ni kröp vi til köys. Etter en upå-klagelig natt kom vi til Newcastle og etter en god frøkost gikk ferden videre. Etter å ha gått gjennom passkontroll satt vi omsider på toget til London.

Fire timer senere var vi fremme, og så var det å komme seg på bussen som tok oss til Milwall dokk. Da vi hadde passert bilettskontrollen, kunne vi spasere ombord og der stod offiserene med kaptein Andersen i spissen og ønsket oss velkommen. Vi blev fulgt til våre lugarer som lå på båtdekket. Der stod vi og så da båten gled ut fra kaien og turen var begynt.

Da vi hadde pakket ut og stelt oss til middag, gikk vi for å ta båten i öyesyn. På vår vandring kom vi til Westminster salong. Det skulle vise seg at dette var stedet hvor vi ofte sökte hen for å nyte den skyönne musikken når John Findly satte seg til Hammondorgellet. Spisesalen var lys og stor med runde småbord med plass til seks stykker. Samme bord hadde vi hele tiden og vi blev vartet opp av en smilende og bukkende portugiser.

Etter middagen samles vi i Neptun salong, hvor det alltid var underholdning av en eller annen slag så som stafett, konkuranse, bingo osv. osv. Ellers på båten var det et lite rom for kino, et par mindre salonger og en forretning der man kunne kjøpe tollfrie varer.

Mest av alt ble vel soldekkene brukt, og dem var det en del av. De første par dager satt vi godt påkledt, eller vi holdt til i Lido salong, der hvor svømmebasenget lå. Der kunne vi også drikke formiddagste om vi ønsket, men det gjaldt å være sulten til lunsj kl. 12. Ingen kunne klage på kosten, for der var i overflod. Blandt de mange ting var det hummer, reker, rökelaks, gravlaks, sildeanretninger, deserter og frukt. Til frøkost var det også et rikt utvalg og mid-dagen var försteklasses.

Biscaya viste seg fra sin beste side og da vi nærmet oss Madeira, kunne vi nyte sølen ganske lett påkledt.

Søndag kveld klappet vi til kaien, men først neste dag benyttet vi dagen til å se oss godt omkring i Funchal. Jeg kan ikke her beskrive alt vi så, men mennsker, byggestil og natur var jo så helt forskjellig fra det vi er vant til. Det som vi særlig bet merke i var hvordan enkelte bodde. Nede ved stranden lå noen usle skur. Der lekte barna mens mødrerne deres kokte og stelte som best de kunne mellom stenene utenfor de primitive boligene.

Neste dag kl. 10 ankom vi Lanzarote, men i Benecife var de fleste forretninger stengt på grunn av en lokal festdag og for oss så det ut som rene maskeraden.

Etter lunsj leide vien drosje og reiste til vestsiden av øya Famara, et sted en del norske har sine bungalower. Vi stanste flere steder og kom så til et stort turisthotell 'Las Fariones'. Der satt vi på terassen i eksotiske omgivelser og tok en forfriskning. Etter fem

timer var vi tilbake til båten, og hele turen kostet oss kr. 90.- + kr. 20.- til en smilende sjåfør.

Etter middagen ble vi kjørt i busser et stykke opp i fjellet hvor vi besøkte en grotte. Da vi kom nedover i grotten kom vi til et dansesegulv og der var det oppvisning av spanske folkedanser. Videre kom vi til to små vann. I det ene var det små hvite krabber og i det andre skilpadder. Hele tiden hørte vi dempet musikk og lyset skiftet i styrke. Rundt omkring stod små palmer og store kaktus grødde ned fra veggene og tak.

Lanzarote er den mest vulkanske øy av Kanariøyene og oppå i høyden går det an å koke egg i sanden, I nattens løp førte båten oss til Tenerife og formiddagstimene benyttet vi til å se oss om i Santa-Cruis. Vi hadde også en bussstur til Puerto de la Cruis og kjørte da forbi store vindrue- og bananplantasjer som lå i terasser oppover fjellsidene.

Neste dag benyttet vi til shopping og så gikk turen videre til Gran Canaria. Lördag lå vi i Las Palmas og vi begynte vår bytur i Catlinaparken, spaserete Palmeavenyen til vi kom til Las Canterastranden. Der så vi på badeliv og soltilbedere, kjørte lattermaskin og annet rart. Både slitne og vel fornøyde med våre innkjøp, kom vi ombord passe til å kle seg om til middag.

Om kvelden slappet vi av med en kopp kaffe i Neptun salong og så på spanske dansere, et fantastisk Flamenco Show.

Neste dag var det på hjemvei etter en tur vi sent vil glemme. Dette gav mersmak, men de andre turene kan vi prate om en annen gang.

Hilsen S. Braathen.

FRA U.S.A. — HUMLER OG KROKUS.

Den første av biefamilien som kommer til syne i april er den sorte og gyldne humle, og den er nesten dobbelt så stor som den bien vi vil se en måned fra nå. Humla har det særdeles travelt i disse dager med den blomstrende krokus og dens rikholdige nektar. Dette er store bier, Humler, de er gravide hun-kjønn humler som har overvintret, ofte i et gammelt myrmus reir, som de nå forer med tørt grass, samler pollen som de blander ned sin egen honning og denne blanding smøres da over det tørre grass. Derefter lages en voks-kube som fylles ned med honning for mat, og derpå legger hun en klynge med egg på et bed av grass og pollen. Om alt går bra er hennes arbeide nesten ferdig, hun vil ruge eggene som klekkes på 10 dager. Larven ernærer seg av spesiell mat som blir tillaget av moder humle av pollen og honning. Deretter spinnes en kokoon, eller tynt slør rundt det hele hvorfra ti dager senere de kommer ut som små, men fullbårne arbeidere. Dronningen legger da flere egg og lever resten av sommeren i ro og mak, som dronninger flest.

Dette er en av naturens mange merkverdigheter, hvor tidspunkter er helt perfekt. Det første kull av humler klekkes nettopp på den tid da epletrærne står i full blomst, og disse vil snart sverme av nyfødte humler som ernærer seg av eple-pollen og befrukter epleblomsten.

Eplene vil gro og omsider modnes og i oktober kan vi nyte denne delige frukt, laget epleauf og elepai, fordi en humle fant en blomstrende krokus i april.

C. J.

Vi beklager en 'teknisk feil' i siste nr. hvor noen eksemplarer fikk en side snudd bak fram. Det er slikt som kan skje i silde nattetimer. Vår 'presse', som laget streik under siste framstilling, har nå gjennomgått en større reparasjon, og vi håper den vil yte sitt aller beste.

Den 27. - 29. febr. arrangerte Skjernøy I.L. sammen med U.F. tur til Knaben, overst i Kvinesdal. Det var lagt opp som familietur, og hele 70 stk. møtte fram. Meningen var å gå på ski, men værgudene var ikke så velvillig stemt. Det var mildvær med tåke og sludd, selv så pass höyt oppe. Men skitur ble det, både på lørdag og söndag. På lørdag hadde de fleste en tur innover viddene og på söndag hadde idrettslaget lagt opp til konkuranse, og der deltok både små og store.

Vi var innkyartert på en skole, en helt brenn-ny skole som aldri var tatt i bruk da Knaben gruver ble nedlagt, og alle arbeidsfolkene flyttet. Der var flott svømmebasseng og gymsal, så der var ingen aktivitetsproblemer. Særlig var kurvball mektig populært, og der var nok mange som følte det i muskulaturen de nærmeste dager. Middagskokingen foregikk felles, men hver hadde tatt med seg det de trengte av brød og kaffemål. Lørdagsmiddagen var ertesuppe og rundstykker og söndag var det pölser, masse pölser, med tilbehør. Kjøkkentjenesten var vel-organisert og alle fikk ta sin törn.

Lørdagskvelden var lagt opp som en slags kosekveld. Det var underholdning av forskjellig slag, bl.a. en sanggruppe som sang forskjellige sanger og viser og med musikk på både trekspill og gitar. Senere var det kaffekos og etterpå holdt Kristian andakt. Folk ble sittende og prate og synge i spisesalen utover kvelden til det var tid til å komme til köys. - Etter söndags frokost holdt Ingolf en liten söndagsskole-time og ettempå var det altså konkuranse. Som avslutning var det premieutdeling til alle de brave skilöpere. Det hadde vært en hyggelig tur og som avslutning vil vi gjerne gjengi en sang som ble diktet for anledningen:

På tur til Knaben den 28/2 1976.

Mel. Kor er hammaren, Edvard.

Hvor er skiene Esther, du treng de vel nå
når du reiser til Knaben på tur.

For i Rosnes du Esther kan du ikke gå,
der er fullt ut av steinröys og ur.

Hvor er kjelken din 'Jany', har du fått den med
så at Alfild kan ake med den.

For på Knaben du 'Jany' er der mye sne,
du må nok sette sjöbein min venn.

Har du hjemlengsel Håkon, her oppe i nord,
når du ei skimter Ryvingen fyr.

For i dalen du Håkon kan du ikke bo,
her er hverken makrell eller lyr.

Hvor er trugene Kristian, du treng de vel nå,
en 'egypter' går aldri på ski.

I bassenget du Kristian der passer du best,
der er ikke så veldig god gli.

Trygve Larsen fra Mandal, du kjenner vel han,
her på Knaben du ei hører til.

Men hos Rasmussen, Trygve, der passer du best,
eller ute på öya til hest.

Nå er visa til ende og godt er vel det,
håper ingen blir sint for det her.

For til Knaben kan hende vi kommer igjen,
og da skal vi ta med noen fler.

SMÅNYTT FRA ØYA

17. mai ble også i år feiret på tradisjonelt vis på Skjernøya. Det var tog rundt øya, hvor Mandal Guttemusikk, med drilljenter, møtte fram ved Bergstø. Kranspålegging ved minnestøtten, guds-tjeneste og idrettsleker etter-på. Været var fin-fint og kapellet var pyntet i sin fineste stas med de norske farger og de fineste vårblomster.

Vi har det veldig koselig på øya ved disse 17. mai feiringene og der er stor oppslutning om arrangementet, også av kjente fra andre steder. I år var det opptak for fjernsynet fra Mandal og mange fra øya var oppe der fra morgenen. Men da vi først starter feiringen over middag, kan de faktisk rekke begge deler.

Det er Skjernøyas Vel som står som arrangører og det ble en virkelig vellykket og hyggelig dag.

Skjernøy Vel hadde årsmøte i mars måned. Formannen, Normann Vågsvoll, som leste årsberetningen, kunne berette om mange ting. De har sendt en henvendelse til veikontoret i Kr. sand ang. et varselskilt de vil ha satt opp. Så var det den smale bruha ved utkjørselen fra Nato-anlegget som de vil ha fikset på. Det var også spørsmål om når en kan komme igang med utbedring av veistrekningen Dyrstad - Farestad. Og så var det om det gikk an å nedsette fartsgrensen på Farestad. - Videre er det i løpet av fjordåret kommet noen nye livbøyer rundt på øya. Det er også satt opp skilt med 'SAKTE FART' ved innløpet til Rosnesvåga. Skiltet blir respektert av større båter, men småbåtene har ikke vært så gode til å holde seg til fartsgrensen. En nå også si at småbåtene kan være litt av en plage i sommerhalvåret når de kjører for fullt ut og inn av Våga fra tidlig morgen til sene kveld. Det er å håpe at det kan bli bedre med dette nå til sommeren.

Skjernøyas Vel har også i de senere år stått for 17. mai arrangementet. - Hvert år arrangerer

de eldretur. I fjor gikk turen til Dyreparken og hele 24 stykker var med på turen. Det ble også i fjor satt opp to nye lyspunkter på øya. Kommunen har tidligere betalt både for lyspærer og strøm, men nå har de gått fra dette vedtaket og vil bare beta-le for strømmen.

Så var det valgene: Fra Skjernøy-sund, Evert Knudsen. Fra Berge, Tønnes Berge. Nedre Farestad, Harald Liseth. Ytre Farestad, Herbert Gundersen. Rosnes, Normann Vågsvoll. Valvik, Bodil Aalvik, og fra Dyrstad, Betty Hagen. Som formann ble Normann Vågsvoll gjenvalet og Betty Hagen til kasserer.

Også Skjernøy H.- lag har hatt sitt årsmøte. Omsetningen viste en økning på ca. 60.000, til ca. 600.000. Planene om nybygging er foreløpig skrinlagt, men det var snakk om utvidelse og om innredning, da det blir temmelig trangstilt i de nævnevende lokaler. Betjeningen har i høst og vinter vært, foruten bestyreren Frits Herstad, Laila Gabrielsen og Tordis Larsen, annenhver uke. Det nye styret ble seende slik ut: Kjellaug Jacobsen og Ivar Syrdahl (gjenvalet), samt Betsy Wathne og Håkon Karlsen.

Vi er blitt bedt om å opplyse at den omtalte legeundersøkelse i Helselagets regi, vil foregå på Stadslege Sannes kontor i Mandal.

Som kjent har det vært snakk om å få reparert taket på skolehuset. Selve arbeidet har påhvilt kretsen, mens kommunen har kostet materialer. Dette arbeidet er så stort at de har søkt om å få kommunen til å ta alt sammen. Det er nå vedtatt i bystyret at det kan dispenseres fra regelen om at kommunen ikke skal ta noe av arbeidet. En søknad fra Skjernøy krets om penger til å utføre arbeidet er også gått igjennom i formannsskapet og vi håper det vil bli fulgt opp i bystyret slik at arbeidet kan bli utført nå i sommer.

Skjernøy I.L. driver det ganske friskt. De har trening to ganger i uka og arrangerer dessuten konkurransér og terrengløp av og til. Den 19. mai ble det avviklet et terrengløp fra Dyrstad skolehus. Været var desverre ikke det beste, men det forhindret ikke at hele 87 stykker fra Skjernøy I.L. M.H.I. og Holum I.L. stilte til start. --- At laget driver så pass godt, skyldes nok i stor grad de dyktige og interesserte trenere de har. Tor Evert Bentsen og Harald Ellingsen har lagt ned et godt arbeide her. Også formannen i laget, Esther Vægvoll, har mye arbeide i forbundet med de forskjellige opplegg. Nå må desverre trenerne sluttet, da de har videreutdannelse og arbeide og tenke på. De fortjenner stor takk for hva de har gjort og la oss håpe det kan spore andre til å overta deres arbeide. slik at laget kan fortsette og heller vokse. Nå når det ser ut til å gå i orden med oppfiksing av skolehuset vik treningsmulighetene innendørs bli så mye bedre. Der skulle også bli anledning til å kunne spille kurvball og volleyball.

Nå vil sansynligvis treningen snart stoppe for sommeren, men vi håper at alle de unge vil møte tallrikt fram når de starter opp igjen etter sommerferien. Å drive idrett er en ypperlig måte å bruke det ungdommelige livsoverskuddet på. Så tenk på det enhver i sær, om det ikke kan være en oppgave for dere her. Det kan sikkert være slitsomt, men det gir sikkert også mye glede igjen for strevet.

Johan Abrahamsen hadde i påsken besök av et eller annet udry i hönsegården en dag han ikke var hjemme. Av 8 stykker var det bare en igjen. Hva som har vært på ferde må en bare gjette seg til. Kanskje en mink eller en hund. På samtlige höns var nakken knekket, og to var halveis oppett. Så hönene kan fremdeles ikke føle seg trygge på Skjernöya.

Det er kommet en anonym gave til Guttemusikken i Mandal, med ønske om de ville prøve å komme ut og spille på Skjernøy til 17. mai. Vi vet at Guttemusikken er svært opptatt om dagene, men de ville prøve så langt det var mulig. Og dette ble også oppfylt.

Søndag 11. april døde Martin Mortensen, Skjernöysund. Da han ikke hadde vist seg på et par dager, ble lensmannen budsendt og åpnet døren. Han ble da funnet død på badet. Dødsfallet kom som et sjokk da vi ikke visste at det føilte ham noe som helst. Han ble bare vel 53 år gammel. Han har siden moren døde, bodd alene og han jobbet for det meste på sagbruket på Jåbekk, og fisket litt ved siden. Martin var en stille og rolig natur og skulle ikke gjøre noen fortred. Vi lyser fred over hans minne.

Per Pedersen, Dyrstad fyller 75 år den 21. juni. Alle på øya kjenner Per og han har en masse venner og kjente både i Amerika og Norge. Han er litt skral til beins, men tar ennå turen rundt Skanes og opp til skolehuset på Dyrstad, eller sykkeltur rundt øya. Sprekt av en 75-åring. Vi vil gratulere med dagen.

Vi ønsker Ruth Karlsen og Clarens og Linda Kristiansen med familie velkommen til øya. De flyttet inn i nytt hus i Dyrstadheia til påske. For Ruth og Clarens er det jo å komme tilbake til gamle tomter. De flyttet jo fra Skjernöya til Kr. sand for mange år siden. Men for Linda blir det nytt. Vi håper de vil trives på øya...

Ternatble sett 29. april og 8. mai gol gauken for første gang i år, og da er våren kommet for alvor til Skjernöya.

Også Skjernöyfolk er med i oljeeventyret. Karsten Berge er kokk og Johan Selvik, Berge er kranfører på Ekkofisk-feltet midt i Nordsjøen. Det er sikkert en av Norges hardeste arbeidsplasser å være på en borerigg i Nordsjøen en stormfull vinterdag.

I tillegg til alle lysmastene som er skiftet ut tidligere, er det også kommet nye transformatorer nå. Den på Berge og den på Kniben falt just før noen dager siden og det er satt opp nye trykkimpregnerte trestolper.

Også kabelen i Skjernöysund er vekk og erstattet av et nytt luftspenn. Alt dette materialet har gjort tjeneste siden elektrisiteten først kom til öya for ca. 55 år siden.

Det ble konfirmert 4 gutter og en pike nå i vår. De er som følger: Gerd Jacobsen, Rosnes, Roy Törressen, N. Farestad, Torje Abrahamsen og Even Christensen, Valvik og Trygve Ånensen, Dyrstad. Vi vil gratulere dem alle hjerteligst og ønske dem en god og lys framtid.

To av öyas ungdommer har forlovet seg nå i vår, nemlig Kathe Jacobsen, Rosnes med Ove Klæv, Mandal og Steinar Pedersen, Valvik med Bjørg Sylvi Håsund, Mandal.
Vi gratulerer.

Vi vil videre på det hjerteligste gratulere Tove og Arne Kristian Pedersen, Skjernöysund med en gutt nå i mars og Signe og Sigurd Alvik, Valvik likeledes med en gutt i april.

Bent og Rakel Oftenes kan feire gullbryllup den 26/6. De har boedd på Rosnes siden 1947, hvor Bent har drevet med fiske og gårdsbruk.
Vi gratulerer dem hjerteligst med dagen.

"Victoriasyken" har herjet stygt på öya i vinter. Den besøkte de fleste husstander og noen steder lå hele familien til sengs. Det er vel ingen overdrivelser å si at hvert annet menneske var berørt. Høy feber, verk i kroppen og armer og ben var dens kjennetegn og noen fikk også lungebetennelse etterpå. Det kunne gå opp til flere uker før en var helt sprek igjen. Men nå er heldigvis alt over og det er vår og sommer som folk er opptatt av.

Etter en del om og menn, er det nå vedtatt at hytta og fjøset på kommunens eiendom på Rosnes (tidligere Selmer Knudsens gård) skal rives ned. Hele eiendommen er lagt ut til friareal.

Det er kommet 3-4 nye telefoner på øya i det siste, slik at det nå er ca. 30 telefoner i alt. Men det er ennå noen som står på venteliste.

Fangstene for dem som driver etter makrell - Herman Syvertsen med en skøyte og Sverre Dyrstad og Kristian Ånensen med en annen, begge skøyte fra Langenes - er til nå kommet opp i ca. 20 tonn, og det må sies å være bra.

Også i sommer skal R/K "Ambassador Bay" være i tjenesten for 'oljebusinessen' i Stavanger og Nordsjøen...

Vinteren var ikke mye å snakke om i år heller, men i mars fikk vi faktisk en følelse med den. Det var ganske kaldt i lange perioder og vi fikk også litt snø - så pass at ungene fikk prøvd kjelker og mini-ski og det er jo alltid noe. Våren videre har utartet seg nokså normalt. Vi har hatt rikelig med nedbør så det er ingen fare for tidlig vårtørke i år. Voksteren står ellers bra med masse knopper på bær- og frukttrær, hvis ellers utviklingen blir tilfredsstillende.

Vi vil herved ønske alle en riktig god sørlandssommer, makin til den vi hadde i fjer.